

CHIÉC BÌNH ĐẤT

"A Pot Of Clay" by Melissa Sanders Linh-Ân Chuyển-Ngữ & Diễn-Ý

Ngày kia vãng cảnh Thiên-Đàng, Chúa Trời nhìn xuống cõi phảm mông-lung. Nhác thấy Chiếc Bình Đất nung, Người qua kẻ lại, đá tung, lăn dài. Nào có ai, đã đoái hoài!? Trông thật dơ bẩn, trong ngoài, vứt đi! Mắt Chúa chăm chú một khi, Ngài đã trông thấy điều chi: khác người? Cúi nhặt lên, miệng mim cười: "Bình này so với loài người khác chi"! Từ tâm, Ngài phủi bụi đi, Nhẹ nhàng, gột bỏ những gì nhớp nhơ. Đầy những rạn, nứt, vết dơ, Rửa, lau, trét, đắp, bây giờ sạch ra. Nhìn gần rồi lại nhìn xa, Jau trong rồi lại lau ra bên ngoài. Sơn màu, sơn bóng, sơn hoài, Bóng ngời lên giống sơn mài mới thôi! Ngắm nghía chiếc bình một hồi, Xoa tay, đắc ý, Ngài ngồi thỏa vui.

Bạn ơi! bình đất là tôi!
Chúa Đấng tạo-dựng, đắp bồi, nâng niu.
Tháng ngày nuôi nấng chắt chiu,
Ân sủng, vô lượng, thương yêu chẳng ngừng.
Bạn giống bình ấy không chừng!
Nhận ơn chửng-cứu Tin-Mừng Ngài ban.
Chúa Đấng Tạo-Hóa Thành-Toàn,
On-thiêng, Phước-lạ, Ngài ban đượm nhuần.
Chúa Bình-An, Đấng Chân-Thần.

ginh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân

h pot of ckhy

He saw an old pot, it was made of clay.

Dirty and broken it lay there on the ground,
Worthless and ugly, it was kicked around.

Oh, it was so useless, fit for destruction, Worn and ragged, a horrible obstruction.

Yet laying there, it seemed to catch God's eye.
For He didn't see it as just an ugly sty.

Reaching down He picked up that old pot,
He just couldn't let it lay there and rot.
Slowly He wiped away all the dirt and dust,
Gently He washed away years of earthly rust.

He patched it carefully, filling up each hole, Making that pot as one, yes, completely whole. He patched and filled each and every groove, Then He sanded it until it felt smooth.

He painted with ease, every little detail,
Then He made it shine, He loved it, you could tell.
He worked so hard on this pot made of clay,
For He saw in it such beauty to display.

This pot I speak of, well, it's really me,
Created by God, His child at His knee.
Created to show that His love knows no bounds,
To tell of His grace, which surely abounds.

Now you may be thinking, you're a dirty pot, But I want to tell you that you're really not. God will take and bring out such beauty in you, Oh, my Friend, I promise you that this is true.